

Herinneringen

Wat is un mins z'n heufd toch een vreemd ding. Waorum blijft het ene je bie en weet je van are, soms veul belangrijker dingen niks meer? Zou dat wezen umdat je eigen iets deejen of beleeften dat grote indruk op je maakten, of waar je iezig van eschrukken bin.

door Jannie van der Bos,
werkgroep Dialect en
Folklore

Zo herinner ik me mer een vergaodering bie ons thuis, terwijl d'r vast veul meer 'eweest bin, mer doar weet ik helemoal niks meer van. Die ene vergaodering was in een zoemer argens in de jaoren '60. De leejen van de Warktuigenvereniging, deur ons Dorsvereniging 'eneumd, kwammen eens per jaor bie mekaar. Dat gebeurden dan bie ons op de heerd. Pa zal wel in ut bestuur 'ezeten hen, en daorbie hadden wullie een grote heerd en dat mos wel want d'r kwammen wel zo'n vuuftien man.

Jie begriepen wel wat dat betekende; de heerd mos vergaoderklaor 'emaakt worren, stoelen bie mekaor 'ezocht en op een rie 'ezet, ut pluchen kleeed mos van de taofel, want op pluche konnen ze niet schrieven, sigaren Willem 11 d'r op, asbakken d'r bie en op ut aanrecht in de keuken een hele rie koppen en schuttels. Koffiezetten gung as volgt: Kan met heet waoter umspeulen, wat lepels koffie en un schep buisman d'r in en dan heet waoter d'r op. Terwijl de koffie an ut trekken was mos je oek een steulpan met melk op het gas hen staon, want de meesten drunken d'r koffie met een flors melk en suuker. Dan de eigen'ebakken koekjes van Willem van Bentum op een schutteltje en mer wachten op ut manvolk.

De 'verzeurging' van zukke avonden was de taak van m'n twee zusjes en mien, moe dee dat niet meer, daar ha je grote deres veur. Mer die keer zinde ons dat slecht. Ut was een stille, wat moe-

kerige zoemeravond en wulie han are plannen.

Tegen halef acht arriveerden de boeren met de loonwarker die bie de Vereniging in dienst was. Ze dreugen vanzelfs d'r beste klompen, mooi in de varf en klaor as een klontje. Die klompen zetten ze netjes veuran op de deel, ieder wis wel ongeveer waor. Nao ut eerste kopje koffie werden de sigaren op'esteuken en al gauw was de heerd in nevelen 'ehuld en zette pa ut zieraam los. Wulie wachten buuten op de bank totdat zu een pauze zouwen inlassen en de volgende ronde koffie mos kommen.

Al gauw begon een zwaore mannenstem: "De...lof..zang..... klimt... uut Sions zaolen.." veullen de aren bie. Mossen we eerst nog lachen um de vergelieking van onze heerd met Sion zaolen, al gauw wurren wulie stil en luusterden naor ut gezang van de mannen, gedragen, op hele noten, met an ut end wat valletjes. Ut wei-de deur ut raam dat los stung naor buuten, de tuin in en bleef hangen onder de appelbomen. Prachtig.

Altied as die psalum 'ezungen wurte, zie ik die in een flits die tuin weer vur me en heur het zwaore mannengezang. Daorna worden er elezen en dee d'r iemand een gebed. De vergaodering was 'eopend en noen opende de penningmeester ut kasboek! Een belangriek moment want noen heur-

den ze of de Vereniging winst of verlies 'edreid had. Bie winst wurden d'r meestal een mesien bie ekocht, bie verlies wurden ut biebetaolen.

„Laoten we hopen da ze wat opschieten,”zeijen wulie tegen mekaor. We han de haoren wat krang op de kop staon en bedochten wat we es zouwen doen. Mien jongste zusje kon geweldig fluiten en oek allerlei voegels naodoen. We besleuten dat ze mer es un kenorie mos proberen. Ze gung onder ut heerdraam, dat los stung op d'r hurken zitten en begon. Geen kenorie zou ut beter 'ekunt hen.

Mer, geen enkele reactie! Ut was heilige zund. Waorschienluk was pa de enige die heurde wie die voegel was. Tossie, de hond van oom Lubbert, kwam de hoek us omekrenseld, snuffelde es wat rond, at een koekjun en geung weer op huus an; de baos was nog niet klaor. Mer eindelijk was ut dan toch pauze en konnen wulie weer an ut koffie inschinken. De mannen waren puik te spreken. Ze neumden ons 'beste deerntjes' en zeijen dat de koffie lekker was. Opgeruumd stakken ze de brand weer in d'r sigaar. We wisten ut meteen, d'r was absoluut winst 'emaakt!

Vur ons begon ut wachten weer. Went as de vergaodering aof'eleupen was, mossen wulie de boel opruumen. De stoelen op z'n plek, de heerd an de